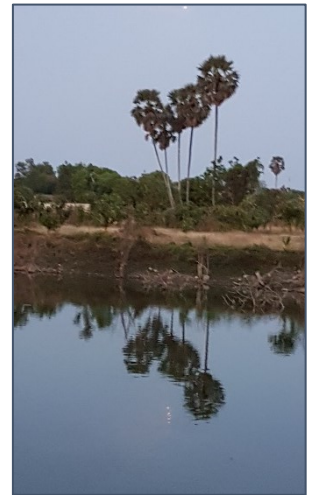

Dagboek 6
21 maart 2019

Na een goede nachtrust en een heerlijk ontbijt worden we opgehaald door Kuong. Hij brengt ons in ruim een half uur naar de kerk van Prey Chhor waar de vrijwilligers al aanwezig zijn voor de districtsvergadering. Somona, de vrouw van Koy is de supervisor in dit district.

Koy begint de vergadering door samen met ons een lied te zingen. Hij bidt met ons en leest een gedeelte uit Numeri 6. Na een korte overdenking begint de vergadering. Frits vraagt de vrijwilligers naar het werk in dit district. Welke problemen spelen er in hun commune? Waarmee kan Spien de arme mensen helpen? Maar ook: wat vinden de vrijwilligers moeilijk in hun werk voor Spien? En wat vinden ze er mooi aan? Wat geeft hen de motivatie om hun werk goed te doen? Door deze vragen te stellen komt Spien te weten, waar en op welke manier ze de mensen kunnen helpen. Het is heel belangrijk om naar de hulpvraag van de mensen zelf te luisteren. Wij, mensen uit Nederland, denken soms heel goed te

weten wat er nodig is. Maar we kijken met westerse ogen en vanuit een westerse cultuur. Dan is het moeilijk om een helder beeld te krijgen wat het beste is voor de arme mensen. Daarom zijn de vrijwilligers zo heel erg belangrijk voor de organisatie.

Na de vergadering geeft dr. Kees voorlichting aan de vrijwilligers over eerste hulp in diverse situaties. En Bertus en ik sluiten daarbij aan met een training over verdrinking, verstikking, elektrocutie en reanimatie. We horen over ervaringen met spoedsituaties. Een vrijwilliger vertelt dat hij eens gelogeed

had in een guesthouse. Bij douchen wist hij niet hoe de kraan werkte en heeft hij zijn hoofd verbrand door de hete douche. Ook was hij zelf als kind bijna verdrongen. Bij navraag blijkt dat bijna niemand van de vrijwilligers zwemmen kan. Ze zijn allemaal erg blij met de training dus. Ook de oefenpop moet het weer ontgelden vandaag...

Na een heerlijke lunch gaan we op pad om een aantal bezoekjes in het veld te brengen. We komen bij een, door Spien gebouwd huis, dat net een dag klaar is. Er woont een gezin met vier kinderen in. Ze zijn erg blij met hun nieuwe onderkomen. En ook de burens zijn blij dat dit gezin geholpen is. Achter het huis zien we een tuintje waar men groenten verbouwt.

Dat is een hele opgave omdat het water van ver moet komen. Toch doen ze hun best om een gezonde maaltijd voor hun gezin te maken. Een put zou erg welkom zijn! Daar kunnen 8 families van profiteren. Maar dan wel graag buiten het dorp omdat het anders misschien vervuild raakt door mest van honden of koeien die los in het dorp lopen. Spien zal kijken wat er mogelijk is.

Dan bezoeken we een huis waar een vader met dochter wonen. Beiden hebben dezelfde handicap: hun handen en voeten zijn ernstig misvormd, waarschijnlijk door een chromosomale afwijking. De vrouw is na de geboorte van haar dochter vertrokken omdat ze niet kon leven met een gehandicapte dochter. Vader is aan het werk: hij schildert huizen in opdracht van burens die hem zo'n klus gunnen (en betalen). Even later komt hij aanlopen, schoenen achterstevoren aan omdat zijn voeten er anders niet in passen. Maar hij werkt wel!

De dochter gaat naar school en redt zich voorlopig

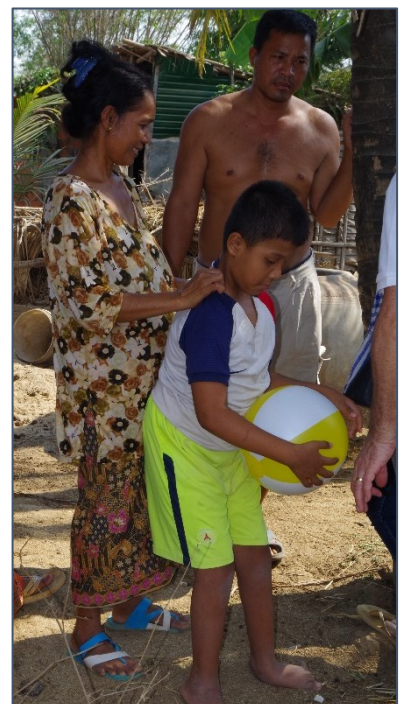

nog op slippers, waar haar voetjes dwars in staan. Ze laat zien dat ze met haar 'handjes' best een pen kan vasthouden en er ook mee kan schrijven. Zij komt er wel. Vader vraagt alleen maar om

rijst voor zijn dochter en hem.

Even verderop zit een man. Hij kan niet werken omdat hij ziek is, af en toe benauwd en moe. Zijn hand ziet er ook wat gehandicapt uit, hij kan er niet veel mee. Hij zorgt voor de dochter, zoekt wat groente bij de rivier en probeert vis te vangen. Zijn vrouw probeert de kost te verdienen als schoonmaakster, maar dat is niet voldoende voor dit gezin. Ook zij vragen Spien om maandelijks wat rijst en schoolkleden zodat de dochter naar school kan gaan.

Aan de overkant staat een moeder die haar zoon ondersteunt, hij kan niet zelfstandig staan of lopen. De jongen kijkt wat wazig voor zich uit. Hij kan wel horen maar niet praten. Hij lijkt verstandelijk beperkt. We zien regelmatig mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking in de dorpen die we bezoeken. Ze worden meestal verzorgd door de familie en 'gedoogd' in het dorp. Daar houdt het ook mee op. Geen fysiotherapie om spieren te versterken, geen logopedie om toch te leren praten, geen

hulpmiddelen... Het is zoals het is....

Dan zien we een grootmoeder die voor haar twee kleinkinderen zorgt. Haar dochter heeft de kinderen bij haar gebracht en is vertrokken. Heel af en toe stuurt ze een klein beetje geld en eens per jaar komt ze op bezoek. De jongen (5 jaar) is erg 'rebels' volgens oma, vaak heel boos en onhandelbaar. Hij wil niet thuis komen en verstopt zich voor ons. De jongen en z'n zusje (3 jaar) zien er erg onverzorgd uit. Ze gaan niet naar school. Oma heeft geen geld om schoolspullen en schooluniformen te kopen. De vrijwilliger in dit gebied vraagt hulp voor deze oma. Hun huisje zakt nog net niet in elkaar. De dorpsoudste is ook aanwezig en ondersteunt het verzoek om een huis. We hopen dat we deze oma kunnen helpen met een nieuw huis, rijst en schoolkleden zodat de kinderen ook naar school kunnen gaan.

Zo zien we nog een paar schrijnende gevallen, elk met hun eigen verhaal. Wat is er veel armoede in dit deel van de wereld.... Er lijkt geen eind aan te komen.

Wat opvalt, is dat veel mensen erg arm zijn omdat ze vaak ziek zijn en niet kunnen werken. Spien heeft een aantal health centers gebouwd op het platteland zodat mensen die ziek zijn niet helemaal naar de stad hoeven voor medische hulp. Toch horen we dat mensen uit het dorp liever zelf medicijnen kopen bij de dorpsapotheek dan eerst naar een dokter gaan, met alle gevolgen van dien. Soms zijn mensen ook ziek mede door hun uitzichtloos bestaan.

Weer veilig thuisgekomen in het guesthouse, kunnen we douchen. Dat is hard nodig want het was vandaag 37 graden en erg drukkend. Liggend in een schoon bed, in een kamer met airco, gaan onze gedachten terug naar de mensen die we vandaag ontmoet hebben. Hebben zij gegeten? Konden ze zich wassen? Ook bij hen was het 37 graden, zonder airco... zouden de vader en zijn dochter pijn hebben van het lopen op hun 'voeten'? Is de rebelse jongen thuisgekomen? Zijn ze veilig in hun huisjes? We bidden voor ze.

22 maart 2019

Na een heerlijk ontbijt gaan we weer op pad. Vandaag gaan we naar het district Chamcar leu. Daar zullen daar ook de vrijwilligers uit het district Stung Treng aansluiten. Koy begint de vergadering met gebed en het lezen van Fillipenzen 4: Als we op God vertrouwen, is alles mogelijk.

Dr. Sun herinnert aan vorige trainingen over milieu en hygiëne. Ook vertelt hij hoe belangrijk de trainingen van vandaag zijn. In de regentijd zijn de vijvers vol water... er valt wel eens iemand in. Ook brand komt nogal eens voor. Kortgeleden is een oma omgekomen bij een brand van haar huisje, haar kleinzoon is opgenomen met ernstige brandwonden... De veiligheid van de elektriciteit is hier vaak ook ver te zoeken... En dagelijks zijn er erg veel verkeersongelukken...

Dr. Kees vertelt deze ochtend iets over wonden en wat het gevaar is. Als je bij een slachtoffer komt, vraag dan eerst: hoe is het gebeurd? Gaat het om een messteek? Is de dader er nog? Is het gebeurd door een aanval van een tijger? Zorg dan dat je zelf veilig bent, wellicht is de tijger nog in de buurt....

Tijdens de training van vanochtend is vooral het oefenen met en op elkaar een succes. De vrijwilligers spelen afwisselend voor slachtoffer en hulpverlener. Vooral de rol van slachtoffer wordt goed vertolkt: ze kreunen en steunen en laten zich gewillig helpen door de hulpverlener.

Na de lunch gaan we het veld in. We bezoeken een vrouw van 53 jaar oud. Ze is aidspatiënt en woont in een hutje naast haar broer en schoonzus die haar verzorgen. Ze is erg mager en ziet nogal bleek, waarschijnlijk bloedarmoede. Ze kan niet lopen. Aan haar onderbeen zit een dikke bobbel, waarschijnlijk is het gebroken geweest en niet goed aan elkaar gegroeid. Vaak gaan mensen niet naar een dokter omdat het erg duur is en meestal ook niet in de buurt. Als arme mensen een armenkaart van de overheid hebben, is hulp gratis. Maar ook dan gaan ze vaak niet en wachten geduldig af tot de pijn weg is. Dr. Sun geeft advies om toch te bewegen en zo haar spieren te trainen.

Dan brengt de vrijwilliger ons bij een opa en oma. Ze zorgen overdag voor drie kleinkinderen omdat moeder moet werken. De vader is weggegaan omdat hij een nieuwe vrouw gevonden heeft. Dat gebeurt hier erg veel: de zorgen voor het gezin worden vaak te veel en vader verlaat vrouw en kinderen om elders een nieuw gezin te stichten. De kinderen gaan gelukkig wel naar school.

Opa en oma leven van de verkoop van pinda's. Van de opbrengst, zo'n 5 dollar per dag, kopen ze rijst, olie, eieren en groenten. Nu vraagt de vrijwilliger om een huis voor de moeder en haar kinderen. Ze leven nu in een armoedig, veel te klein hutje en moeder slaapt met de 3 kinderen op een houten bed in een veel te kleine ruimte.

Vandaag hebben ze een goede dag. Sareth, onze tolk, en nog een paar van de bezoekers kopen een zakje gekookte pinda's van hen. Ze zijn blij en bedanken ons hartelijk.

23 maart 2019

We staan vroeg op want we gaan naar een 'groundbreakingsceremonie', een soort 'eerste steenlegging'. De zandweg er naar toe is enorm stoffig en droog. We kunnen amper 10 meter voor ons zien. Alles langs de weg is bruin van het stof. Het project ligt in het district Stung Trang.

We worden opgewacht door een geduldige groep dorpingen en een horde fotografen en filmcamera's. Er zal vandaag een begin gemaakt worden met de bouw van een dijk met sluisen en een kanaal. Daarmee kan het overtollige water in de regentijd 'doorgesluisd' worden naar een droog gebied aan de andere kant van de dijk. Bovendien wordt het water ook door een duiker in de dijk via een kanaal verder het land in geleid. Dit is een flink project en erg belangrijk voor de inwoners van dit gebied. De lokale bevolking betaalt een eigen bijdrage en Spien (donateurs) betaalt de rest. Eerst houdt de districtsgouverneur een toespraak, daarna is Frits aan de beurt. Hij benadrukt de verantwoordelijkheid die zo'n dijk met zich meebrengt. "Het geld voor dit project komt van ver, uit Nederland. Jullie (de lokale bevolking) kunnen nu vaker oogsten en van de opbrengst moeten jullie ook zorgen voor het onderhoud van de dijk en de sluis".

De waarnemend gouverneur herinnert de mensen er aan dat Spien al veel projecten in dit gebied heeft gefinancierd met geld uit Nederland. "Niet alleen van rijke mensen, maar ook van schoolkinderen. Werk hard. Als je meer kunt oogsten, kun je ook geld opzij zetten voor mensen in de omgeving." Hij bedankt Spien en de donateurs en eindigt met 'God bless you'.

We bekijken het project en maken foto's.

Aansluitend bezoeken we nog een paar nieuwe huizen die door Spien zijn gebouwd. De nieuwe eigenaren zijn erg dankbaar en laten dat ook duidelijk merken. Tot slot lunchen we samen met de waarnemend gouverneur bij dhr. Sam Chet, bestuurslid van Spien. Na een lange rit van bijna drie uur komen we weer veilig in Phnom Penh aan. Morgen is het zondag en kunnen we uitrusten van een drukke week.

Erg blij en dankbaar!

Opa met zijn dochter in hun nieuwe huis

Kees maakt deze jochies blij!